

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

Vergadering van de verenigde afdelingen

Zitting van 13 januari 1983

Aanwezig : de heer [REDACTED] voorzitter (afwezig)
de heer [REDACTED], ondervoorzitter, neemt het voorzitterschap
waar

Nederlandse afdeling : de heren [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED] en
[REDACTED], vaste leden

Franse afdeling : de heren [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED],
vaste leden
de heer [REDACTED], plaatsvervangend lid

Secretarissen : de heer [REDACTED], inspecteur-generaal
de heer [REDACTED], inspecteur-generaal
(verhinderd)

Nr. 12.255/I/P
[REDACTED]

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft ter zittingen van 11 juni 1981, 30 september 1982 en 17 januari 1983 de vraag om advies onderzocht die per brief van 13 oktober 1980 werd ingediend door de heer Eerste Minister. Deze vraag om advies was als volgt opgesteld :

1) Gebruik van de talen in de aanbestedingsberichten.

Het gebeurt regelmatig dat de bouwheren van openbare werken, bijvoorbeeld plaatselijke diensten in de zin van artikel 9 van de S.W.T., behalve het bericht opgelegd door de reglementering (artikel 11 van het K.B. van 27 april 1977 - Bulletin der Aanstellingen) door middel van publicaties in een andere taal, in private persorganen een oproep tot mededinging richten.

./.

Deelt de V.C.T. de mening van de Commissie van Openbare Aanbestedingen die oordeelt dat de S.W.T. slechts van toepassing zijn in het geval van officiële publicaties, terwijl de dienst volledig vrij zou zijn inzake privé-publikaties, bestemd voor andere taalgebieden of voor een vreemd land, in afwezigheid van een uitdrukkelijke tekst ter zake.

2) Gebruik van de talen in de opstelling van de inschrijvingen

De inschrijving is geen dokument dat opgelegd is door de wet en de reglementen, en valt bijgevolg niet onder de toepassing van artikel 52 van de S.W.T.

Welk juridisch argument zou een plaatselijke of gewestelijke dienst bijgevolg kunnen aanvoeren om een reglementair maar in een andere/^{nationale}taal dan die van de binnendienst opgestelde inschrijving af te wijzen? De Commissie van Openbare Aanbestedingen meent dat er geen enkel argument bestaat en dat het praktische probleem dat voor de dienst rijst (een vertaler inschakelen) het niet kan halen op het onwettige karakter van een inschrijvingsafwijzing die enkel daarop zou steunen.

Het schijnt haar bovendien toe dat er rekening moet worden gehouden met de afhankelijkheid terzake van de Europese reglementering. Voor de aanbestedingen die beneden een bepaald niveau blijven, is er geen verplichte publicatie in het Officiële Blad van de Europese Gemeenschappen met vermelding van de taal van de inschrijving. In dit laatste geval zou het afwijzen van een inschrijving die een onderdaan van een andere lidstaat heeft ingediend in zijn eigen taal, die verschilt van die van de bedoelde plaatselijke of gewestelijke dienst, kunnen overkomen als een diskriminatie op Europees vlak.

Deelt de V.C.T. die mening van de Commissie van Openbare Aanbestedingen?

3) Uitvoering in België van het G.A.T.T.-akkoord van 12 april 1979

Dit akkoord werd op het niveau van de E.E.G. gekonkretiseerd door een richtlijn van de Raad van 22 juli 1980, die in België vanaf 1 januari 1981 moet toegepast worden.

Aan de V.C.T. werd gevraagd of er volgens haar enige toepassingsmoeilijkheid lijkt te rijzen op het niveau van de Belgische wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, ten opzichte van de door dit akkoord bedoelde departementen en instellingen.

Gelet op de artikels 60, § 1 en 61, §§ 2 en 5 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengeschakeld door K.B. van 18 juli 1966.

Wat de eerste vraag betreft

Overwegende dat de vraag duidelijk het geval bedoelt van plaatselijke of gewestelijke diensten waarvan de werkkring zich beperkt tot gemeenten zonder speciaal stelsel van het Nederlandse of Franse taalgebied;

Overwegende dat de V.C.T. terzake stelling heeft genomen wanneer ze in haar advies nr. 114-903-973/I/P van 6 mei 1965, bevestigd door advies nr. 4801/I/P van 17 januari 1980, geoordeeld heeft "dat een bericht van aanbesteding, ofwel in het Bulletin der Aanbestedingen, ofwel in een andere publicatie, een mededeling aan het publiek vormt";

Dat dit advies bevestigd werd door advies nr. 11.208/II/F van 4 september 1980;

Overwegende dat uitdrukkelijke teksten - artikel 11, § 1 of 33, § 1, 2de alinea, van de S.W.T. - dergelijke diensten verplichten enkel de taal van het gebied te gebruiken voor elke mededeling bestemd voor het publiek;

Dat de Raad van State in zijn advies gevoegd bij het wetsontwerp dat de wet van 2 augustus 1963 is geworden, het woord "enkel" geïnterpreteerd heeft als "niet vergezeld van een vertaling" (cfr. parl. stuk. nr. 331 (1961-1962) nr. 1 p. 17);

Wat de tweede vraag betreft :

Overwegende dat er geen doorslaggevend argument bestaat dat het mogelijk maakt een inschrijving onder te brengen bij de door de wet en de reglementen opgelegde documenten in de zin van artikel 52 van de S.W.T.;

Overwegende niettemin, dat niet kan worden geoordeeld dat een onderneming die beslist deel te nemen aan een openbare aanbesteding, dezelfde volledige taalvrijheid geniet als een particulier; dat zij door het indienen van een inschrijving de overheid mededeelt dat ze bereid is met haar samen te werken voor de realisatie van een activiteit - openbare werken of benodigdheden - met een karakter van openbaar nut;

Dat aangezien de inschrijving de uitdrukking is van deze wens om mee te werken aan de verplichtingen van de overheid, men deze laatste niet het recht kan ontzeggen van de betrokken ondernemingen te eisen dat ze een bepaalde taal gebruiken.

Overwegende anderdeels dat de ratio legis van de wet van 2 augustus 1963 erin bestond de eentaligheid te versterken en te vervolledigen in de reeds bestaande taalgebieden, krachtens de wet van 28 juni 1932, wat o.a. blijkt uit de verklaringen van de verslaggevers ██████████ en de ██████████ ter gelegenheid van het onderzoek van het wetsontwerp dat de wet van 2 augustus 1963 moest worden en uit de verklaring van de Minister van Binnenlandse Zaken die, op 9 juli 1963, bevestigde dat het taalstatuut van de plaatselijke diensten

strikt eentalig is, net als dat van de gewestelijke diensten die op homogene manier georganiseerd zijn (cfr. parlementaire handelingen en advies V.C.T. nr. 55/II/N van 1 oktober 1964);

Overwegende dat de V.C.T., op grond van dat principe, gemeend heeft dat, aangezien de plaatselijke en gewestelijke diensten niet georganiseerd zijn om het dossier te onderzoeken in een andere taal (of talen) dan die van de binnendienst, de inschrijving moest opgesteld worden in de taal van de binnendienst of in meerdere talen indien de dienst er meer dan een heeft (cfr. advies V.C.T. nr. 114-903-973/I/P van 6 mei 1965 en advies (V.C.T. nr. 4801/I/P van 17 januari 1980);

Overwegende dat de dwang die ontstaan is door deze interpretatie van de wil van de wetgever van 1963, niet overschat mag worden aangezien ze in werkelijkheid overeenkomt met de handelsgebruiken;

Overwegende bovendien dat, aangezien de overheid verplicht is alle maatregelen te nemen om de goede werking van haar diensten te verzekeren, het aanbestedingsbericht in ieder geval moet bepalen in welke taal (of in voorkomend geval, in welke talen) de inschrijving moet gesteld worden;

Dat op die manier de moeilijkheid zal vermeden worden die de Commissie van Openbare Aanbestedingen opwerpt in het geval van aanbestedingen met een waarde die beneden een bepaald niveau liggen en geen verplichte publikatie meebrengen in het Officiële Blad van de Europese Gemeenschappen, met vermelding van de talen die voor de inschrijving moeten gebruikt worden;

Dat dit waardeniveau werd vastgesteld omdat geoordeeld werd dat dergelijke aanbestedingen, wegens hun minder belang op konkurrentieel vlak, buiten het toepassingsveld van de coördinatie-maatregelen kunnen gelaten worden; dat het helemaal niet gepast lijkt daaruit af te leiden dat de inschrijver in dat geval meer vrijheid zou genieten tegenover de openbare dienst;

Wat de derde vraag betreft :

Overwegende dat het G.A.T.T.-akkoord van 12 april 1979 de goederenmarkten op het oog heeft met een waarde die gelijk is aan of hoger dan 150.000 DTS; dat het in België voorlopig slechts van toepassing is op de verschillende aanbestedende overheden opgesomd in de bijlage I van de richtlijn van de Raad nr. 80/767/EEG van 22 juli 1980, die alle centrale of uitvoeringsdiensten zijn waarvan de werkkring het hele land bestrijkt;

Dat er, gezien de verplichtingen die de samengeschakelde taalwetten, inzake procedures i.v.m. het aangaan van contracten aan dit type diensten opleggen, geen moeilijkheden moeten verwacht worden i.v.m. de toepassing van de bepalingen van het Akkoord, en in het bijzonder van zijn artikel V en zijn § 4, d, § 4, g, § 11 en § 12, c.

Beslist de Commissie met eenparigheid van stemmen voor de vragen 1 en 3 en met negen stemmen en één onthouding voor vraag 2, als volgt te adviseren :

Artikel 1.- Een aanbestedingsbericht ofwel in het Bulletin der Aanbestedingen ofwel in een andere publikatie, is een mededeling aan het publiek.

Krachtens respectievelijk artikel 11, § 1 of artikel 33, § 2, 2de alinea van de S.W.T. gebruikt een plaatselijke of gewestelijke dienst waarvan de werkkring slechts gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, uitsluitend de taal van het gebied.

Artikel 2.- Er bestaat geen doorslaggevend argument dat het mogelijk maakt de inschrijving onder te brengen bij de door de wet en de reglementen opgelegde documenten.

Niettemin was het voornaamste doel van de wetgever van 1963 de eentaligheid van de plaatselijke en gewestelijke diensten van de eentalige gebieden te vervolledigen en te versterken en deze diensten volgen deze regel wanneer ze van de particulieren die met hen willen samenwerken, eisen dat ze de taal gebruiken die hun in binnendienst is opgelegd door de wet.

Aangezien de overheid verplicht is alle maatregelen te nemen om de goede werking van haar diensten te verzekeren, moet het aanbestedingsbericht in ieder geval bepalen in welke taal (of in voorkomend geval, in welke talen) de inschrijving moet gesteld worden.

Artikel 3.- Met het oog op bedoelde aanbestedende overheden rijst geen enkele toepassingsmogelijkheid van het GATT-akkoord van 12 april 1979.

Gedaan te Brussel, op 13 januari 1983.

